Газету нагороджено призом АСЖУ "За вагомий внесок у розвиток виду спорту"

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 30 січня 2009 року • № 13 (2112) • Ціна вільна

МОВА ЧИ ЯЗИК?

ГОРЯЧИЕ КНОПКИ

Лучшие игроки команды

Билетная программа

ХОЧУ в ФАН-КЛУБ!

Интервью

Кому належить "Арсенал"? 26 Январь 2009

Гучні заяви в. о. президента Прем'єр-ліги Віталія Данилова щодо розслідування причетності до купівлі столичного клубу «Арсенал» Ігоря Коломойського, безперечно, струсонули футбольну громадськість

СМИ о клубе

Заваров: "У каждого своя программа" 26 Январь 2009

Вашему вниманию интервью главного тренера Арсенала Александра Заварова, в главном он кратко рассказал о ближайших планах команды.

Жизнь в стане канониров

Футболист азербайджанского клуба «Бакы» может перейти в украинскую команду 28 Январь 2009

Футболист азербайджанского клуба «Бакы» Рустам Новрузов может перейти в украинскую команду «Арсенал». Об этом Trend News сказали в понедельник в пресс-службе клуба «Бакы».

Спортивная жизнь

"Арсенал" проиграл полякам 27 Январь 2009

Украинско-польское соперничество не ограничилось матчем "Динамо" - "Легия" (0:4). На турецком сборе свой первый контрольный поединок провел киевский "Арсенал".

ПОИСК

Найти

СЛЕДУЮЩИЙ МАТЧ

Арсенал — Харьков

ПРЕДЫДУЩИЙ МАТЧ

1:0

29 ноября. Кривой Рог. 17:00.
Кривбасс — Арсенал

ТУРНИРНАЯ ТАБЛИЦА

	Команда	И	О
1	Динамо	17	43
2	Металлист	17	37
3	Металлург-Д	17	33
4	Ворскла	17	33
5	Шахтер	17	31
6	Металлург-З	17	27
7	Днепр	17	24
8	Заря	17	21
9	Черноморец	17	20

У попередньому номері "УФ" порушувалося питання про ставлення вітчизняних першолігових клубів до власних інтернет-сторінок. Спробуємо розвинути цю тему – цього разу ми зробимо короткий огляд веб-ресурсів команд нашого елітного дивізіону.

Розпочнемо зі столичного "Динамо". Наприкінці 2006-го року його вболівальники, відвідуючи офіційний сайт, мали нагоду зіткнутися з чимось дуже схожим на полтергейст, адже на головній сторінці цього веб-ресурсу "висіли" відомості тримісячної давнини: вони повідомляли, що киянам, мовляв, "допоможуть колумбійці" (пам'ятаєте цих красенів – Отальваро і Морено?), тож у грудні центральною новиною сайту була інформація, яка з'явилася ще у вересні! Цей момент виразно характеризує колишній стан клубної динамівської сторінки у всесвітній мережі, даючи можливість порівняти його із сьогоднішнім. Нині сайт киян має цілком пристойний вигляд як у плані інформативності, так і в плані дизайну (не можемо не відзначити, що сталося це багато в чому завдяки колишньому кореспондентові "УФ" Ю.Вишневському). Єдиною його серйозною проблемою є те, що люди, котрі ним опікуються, здебільшого російськомовні, відтак українська версія ресурсу страждає на численні русизми, а то й відверті помилки (нерідко там з'являються слова на кшталт "англічани").

Головний ідейний опонент киян – донецький "Шахтар" – володіє безумовно найкращим сайтом серед українських ФК. Хороший зовнішній вигляд, насиченість інформацією, оперативність (щодня там з'являється мінімум дві-три новини). Проблема тут аналогічна з динамівською — поганий стан українського варіанту. Наприклад, у п'ятницю, 23-го січня ц. р. там маячіла новина "Охота на песця" (песець – це звіренятко, котре може приснитися "гірникам" після двобою з "Тоттенхемом"). Схожим недоліком страждає сторінка дніпропетровського "Дніпра". Проте тут і оформлення бажає бути кращим, і в плані оперативності можна було би попрацювати. Хоча, в порівнянні з іншим клубом, який претендує на статус гранда – йдеться про "Металіст" – все у дніпрян виглядає дуже пристойно. Тоді як харків'янам терміново потрібно "взятися за голову": сербохорватською мовою стан офіційної веб-сторінки клубу О.Ярославського можна охарактеризувати словом "sramota".

РЕЙТИНГ САЙТІВ КЛУБІВ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ (ВЕРСІЯ "УФ")

Мовний аспект до уваги не брався, основними критеріями були оперативність, інформаційна насиченість, наявність фотографій та зручність у користуванні.

1. Шахтар
2. Динамо
3. Дніпро
4. Ворскла
5. Металіст
6. Карпати
7. Таврія
8. Чорноморець
9. Металург Зп
10. Зоря
11. ФК Харків
12. Арсенал
13. Металург Д
14. ФК Львів
15. Кривбас
16. Іллічівець

Також варто відзначити, що сайт "Металіста" позбавлений варіанту, де його можна було би прочитати державною мовою. Не хочу вдаватися в обридливі дискусії з приводу "мовного питання", одначе мушу зауважити, що це не годиться. Серед шістнадцяти колективів елітного ешелону аж десять не мають українських версій! Окрім пари слобожанських ФК, до цієї непрестижної когорти входять "Чорноморець", "Арсенал", "Таврія", "Ворскла", "Іллічівець", "Зоря", а також обидва "Металурги". З цим усім, панове, варто щось зробити.

Так само зверну увагу наших команд на те, що розділ "Історія" на власному сайті не гарно робити для галочки. На мій смак, єдиним прем'єрліговим клубом, що уник цієї біди, є одеський "Чорноморець": на його веб-сторінці літопис поданий обширно, "смачно" і, як-то кажуть, із душею. В окремих моментах, правда, не обійшлося без нісенітниці, проте ці "моменти" стосуються таких сфер і питань, де більшість українських істориків і статистиків од футболу не орієнтуються (особисто мене шокувало, що Кубок Української РСР 1944 року там назвали "специальным турниром").

Насамкінець, необхідно відзначити, що сьогоднішня ситуація є справжнім прогресом, у порівнянні з тим, що ми бачили три-чотири роки тому. Не знаю, в чому причина: чи то клубні власники зрозуміли, що сайт — це важливо, чи то їхні адміністратори почали краще працювати. Відтак зостається сподіватися, що цей еволюційний розвиток триватиме.

Володимир БАНЯС.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на березень — до 10 лютого.

Зоря

Після матчу з "Уралом" луганцям сьогодні належало ще раз вийти на поле для участі у товариському поєдинку з раменським "Сатурном".

На 23 хвилині "Сатурн" провів швидку контратаку і відкрив рахунок у матчі, а на 37-ій у ворота "Зорі" було призначено одинадцятиметровий, і раменці подвоїли рахунок. По перерві, на 63-ій хвилині, "Зоря" пропустила третій гол у свої ворота. На три пропущених голи луганці зуміли відповісти одним забитим м'ячем, автором якого на 86-ій хвилині став Молдован.

Металург Д

Металург — Тобол (Кустанай, Казахстан) — 0:1.

"Металург": Одольський (Рябой, 46), Маріо Сержіо, Чечер (Зотов, 65), Білозор (Прийма, 46), Воловик (Боавентура, 46), Фернандес, Коритько (Аракелян, 65), Макрідіс, Ткаченко (Шищенко, 65), Лазич, Міщенко (Кінгслі, 84).

Свій перший товариський поєдинок на другому зборі підопічні Ніколая Костова провели проти кустанайського "Тоболу". Цей досить амбітний колектив — одна з найкращих команд Казахстану, срібний призер останньої національної першості, також регулярно бере участь у європейських кубкових турнірах.

Лише у "золотому" матчі чемпіонату Казахстану "Тобол" поступився в серії пенальті своєму одвічному суперникові – "Актобе". У складі суперника донеччан можна відзначити Артема Челядінського — колишнього капітана запорізького "Металурга". Він місяць тому перебрався до "Тоболу" і вже став незамінним гравцем команди.

Наставник донеччан вирішив перевірити можливості деяких молодих виконавців, надавши їм шанс вийти зі стартовим свистком арбітра. Одольський захищав ворота, а Олега Міщенка було відряджено в атаку. Відзначимо, що, після невеликих проблем зі здоров'ям, відновилися Велізар Димитров і Сергій Даниловський (у матчі вони участі не брали). Одразу треба сказати, що на перебіг поєдинку вплинули не дуже сприятливі погодні умови. За досить теплої погоди ішов дощ і дув сильний вітер. Безумовно, це наклало свій відбиток на гру обох команд.

Ініціативою протягом усієї гри володіла українська команда. "Синьо-білі" грали першим номером, і моменти для взяття воріт почали виникати біля воріт "Тоболу". Достатньо непогані нагоди мали Джорджі Лазич, Олег Міщенко, Константінос Макрідіс, але пробити кіпера казахської команди їм не вдавалося. Суперник відповів на це контрвипадом, але Одольський ліквідував вихід віч-на-віч, перевівши м'яча на кутовий. А ось розіграш саме цього кутового і став вирішальним. Воротар донеччан не встиг дотягнутися до м'яча, і досвідчений Руслан Балтієв (він достатньо багато пограв у російських командах) переправив м'яча у ворота — 0:1.

Другий тайм мало чим відрізнявся від першого. "Металург" докладав великих зусиль, щоб рахунок зрівняти, але це був не день нашої команди. Як приклад, вихід віч-на-віч із воротарем Сергія Шищенка — він обігрaв голкіпера, але не влучив у незахищений кут воріт. Та все ж, щодо руху гравців донецької команди, самовіддачі, думається, у тренерського штабу немає особливих приводів для невдоволення. Наступний товариський поєдинок футболісти донецького "Металурга" проведуть у суботу, 31-го січня. Суперник — краснодарська "Кубань".

Карпати

28 січня "Карпати" провели заключний, під час зборів у Туреччині, контрольний матч із ФК "Войводина" (Нові Сад), яка посідає друге місце в чемпіонаті Сербії

Карпати — Войводина — 2:2 (2:1).

Карпати: Романенко, Кобин (Петрівський, 63), Мілошевич, Тубич, Ощипко (Бідловський, 76), Ткачук (Женюх, 44), Худоб'як (Мартинюк, 76), Гурулі (Голодюк, 20), Кожанов (Діабі, 60), Кополовець (Зеньов, 55), Кузнецов (Сілва, 70).

Голи у "Карпат": Худоб'як (7), Голодюк (34).

Матч відбувся в Анталії на полі спортивного комплексу "Топ-капі", де базуються львів'яни. Відзначимо, що Сербія стала 50-тою для "Карпат" країною в історії міжнародних зустрічей львів'ян. Підопічні Олега Кононова досить швидко "розмочили" ворота сербів. Після потужного дальнього удару Ощипка зі стандарту м'яч влучив у поперечину, а Худоб'як першим встиг на добивання. Незабаром міг збільшити перевагу Кузнецов, який виходив на побачення з воротарем, але пробив повз ціль. Натомість серби на 15-ій хвилині зуміли зрівняти рахунок: після удару зі штрафного м'яч повз "стінку" влетів у верхній кут.

Після цього запам'ятався потужний удар Худоб'яка – і знову вище воріт. І все ж таки, "Карпати" вкотре вийшли вперед, коли Голодюк замкнув прострільну передачу Дениса Кожанова. Контрольна гра, як на диво, проходила у жорсткій боротьбі, і арбітрові матчу довелося часто показувати жовті картки. У підсумку наприкінці першого тайму був вилучений Ткачук, а Гурулі через травму також достроково довелося залишити поле. До перерви два хороших моменти були і в Кузнецова, але виручив воротар "Войводини".

Другий тайм пройшов за сценарієм першого: "Карпати" більше володіли перевагою, а серби небезпечно контратакували. На початку тайму Кожанов після пасу Кополовця з кількох метрів пробив вище воріт, а на дальній удар Голодюка вчасно зреагував голкіпер. "Войводина" зуміла таки уникнути поразки на 75-ій хвилині, коли після розіграшу кутового захисник сербів головою увігнав м'яча в сітку воріт Романенка.

Тож, "Карпати" на цьому етапі підготовки у контрольних матчах двічі перемагали і по разу зіграли внічию та поступились. Львів'яни будуть тренуватися в Анталії ще до 31 січня, після чого повернуться додому, але не надовго, бо вже 7 лютого почнеться другий турецький збір "зелено-білих".

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

Гурулі («Карпати»).

Чорноморець

Свій останній контрольний матч першого збору одеський "Чорноморець" провів з московським "Локомотивом". У першому таймі рахунок так і не був відкритим. У другій половині першими відзначилися гравці російського клубу. Кочиш, скориставшись помилкою Ширяєва, відкрив рахунок у матчі. Одесити змогли зрівняти рахунок лише наприкінці матчу, з другої спроби. В обох випадках героєм був Мельо. У першому південноамериканець не реалізував одинадцятиметровий удар. Але через хвилину реабілітувався, забивши гол у додатковий час. ***Цей матч "Чорноморець провів у наступному складі:*** Ширяєв, Хіменес (Белецький, 46), Яценко (Бабич, 46), Шандрук, Бондаренко, Нудний (Тришович, 46), Пуканич (В. Мельник, 46), Ребенок (Луценко, 70), Д. Гришко, Васкес (Діденко, 70), Васін (Мельо, 46).

У середу команда прибула до Одеси. Вже з упевненістю можна сказати, що в команді не буде Штурка і Кашії. Штурко продовжив збори в Туреччині, але вже в складі своєї команди "Дністер" Овідіополь.

Що стосується планів команди, то, за інформацією деяких молдовських футбольних сайтів, на 4-е лютого запланований матч "Чорноморця" з кишинівським "Зімбру".

З перших уст

Дмитро ВЕРХОВЦОВ:

ХОТІЛОСЯ Б ПІДІЙТИ "ДИНАМО"

Із тридцяти гравців, які працюють на тренувальному зборі "Динамо" в Іспанії, один перебуває на перегляді. Це захисник новополоцького "Нафтана" і збірної Білорусі Дмитро Верховцов.

— Після Нового року на мого агента вийшли представники "Динамо", — розповідає Дмитро. — Попросили приїхати на збір, після чого пообіцяли дати відповідь, — підійду чи ні. Мабуть, кияни спостерігали за мною в матчах за національну збірну Білорусі. Був радий, що викликав інтерес такого знаменитого клубу.

— З Юрієм Сьоміним розмова була?

— Так, приїхавши до Києва, поспілкувався з Юрієм Павловичем. Тренер сказав, що розраховує на мене: команді потрібен центральний захисник. На зборі потрібно працювати і доводити. Зараз усе залежить від мене.

— Як проходять тренування "Динамо" в Іспанії?

— Перші дні адаптувався до нової команди, придивлявся до партнерів. Днів через три-чотири все стабілізувалося, і почав тренуватися на повну силу. Втягнувся в роботу, набрав фізично. Стало набагато легше. Зараз уже жодних проблем немає.

— Які враження справило "Динамо"? Чи є велике бажання залишитися в команді?

— Хотілося б підійти "Динамо". Але це буде вирішувати тренер, від мене вимагається добре тренуватися та грати.

— У контрольних матчах із партнерами по захисту вдалося знайти спільну мову?

— Жодних проблем, адже рівень гравців високий. Під тебе підлаштовуються, можна відігратися в один-два дотики. Футбол тут набагато швидший, ніж у білоруському чемпіонаті. Особисто для себе багато взяв за два тижні тренувань у "Динамо". Хоча, як складеться моя подальша доля, ще не знаю.

До речі

Змінено час початку першого матчу 1/16 фіналу Кубка УЄФА, в якому "Динамо" прийматиме іспанську "Валенсію". Стартовий свисток у поєдинку прозвучить не о 20:00, як планувалося раніше, а о 19:00.

Гол Назаренка казахам.

ОДИН РІК ОЛЕКСІЯ ОЛЕКСАНДРОВИЧА.

Закінчення.

Матч № 7. Офіційний. Фройд би плакав, або 90 хвилин трави

Казахстан — Україна — 1:3 (0:1).

Україна (1-4-2-2-2):П'ятов — Ярмаш, Кучер, Михалик, Шевчук — Тимощук, Левченко — Назаренко (С. Кравченко, 81), Алієв — Шевченко (Воронін, 88), Селезньов (Гоменюк, 87).

Запасні: Шовковський, Мандзюк, Голайдо, Гай.

Голи: Назаренко (45, 80), Шевченко (54).

Перед грою

Список викликаних футболістів

Воротарі: П'ятов, Худжамов, Шовковський.

Захисники: Шевчук, Чигринський, Кучер, Михалик, Несмачний, Ярмаш, Мандзюк, Русол.

Півзахисники: Калиниченко, Назаренко, Голайдо, Гай, Тимощук, Левченко, С. Кравченко.

Нападники: Воронін, Шевченко, Гоменюк, Селезньов, Милевський.

Нагадаю, що матч проти казахів відбувся за чотири дні після важкого поєдинку з білорусами, тому я просто продублюю список викликаних футболістів і розповім про зміни, які сталися за цей невеличкий проміжок часу. А зміни ці були дуже суттєві. Через травми не полетіли до Алмати Русол, Милевський та Несмачний. Залишився вдома і Калиниченко. Натомість відновився Голайдо. Втім, незважаючи на гучність імен, ніхто трагедії із втрат не робив, адже на місці Русола спокійно міг зіграти Кучер (різниця в класі на тлі такого суперника не мала б позначитися), позицію лівого захисника краще Несмачного, на мою думку, закривав "гірник" Шевчук, а замість Милевського міг зіграти будь-хто: старанний боєць Воронін, потужний, активний, але нефартовий Селезньов та Шева, який хоч і не в формі, але дуже старається.

Тактика

"У попередньому поєдинку ми програли центр поля", — сказав Олексій Олександрович і вирішив виправити свою помилку. Зробив це він, як завжди, "оригінально". Повернувся до тактичної схеми з двома опорними. Нагадало це підсвідомий потяг будь-якої людини, яка потрапляє у важкі умови, повернутися назад до материнського лона і смоктати там собі тихенько пальця, мило хлюпочучись в амніотичній рідині*, аж доки ситуація не зміниться на краще. Як уже говорилося, замість Русола вийшов Кучер. На лаві запасних залишився Сергій Кравченко, якого у півзахисті замінив Олександр Алієв. Кардинально змінився напад, і це єдине, що сподобалося. Воронін залишився на лаві запасних, Милевський із травмою – у Києві, а на полі з'явилися Шевченко та Селезньов...

Гра

...Андрій старався, бо хотів повернути свою колишню форму і довести, що, незважаючи на величезну дірку в порохівниці, краплинки пороху там ще залишилися, а Євген старався, бо, мабуть, хоче досягти бодай десяти відсотків того, чого досяг його старший партнер по нападу. Повторюся, гра в атаці викликала оптимізм, проте дуже стриманий (бо завжди пам'ятав про рівень суперника), а ось гра в захисті... Чесно кажучи, здалося, що наш захист уже встиг відвідати легендарну Чуйську долину (250 кілометрів, мабуть, найкориснішої площі Казахстану. Прочитайте "Плаху" Айтматова і зрозумієте чому). Бо такі загальмовані дії можуть викликати лише дві речі: алкоголь та наркотики. Ой, забув, є ще одна річ — елементарне невміння ("і це правильна відповідь", — каже Марія Кисильова**, підступно моргаючи оком). Астапенко, який нагадував московського олімпійського ведмедика, так швидко втікав від наших захисників, що при згадці про більш швидкісних форвардів Європи по шкірі починали бігати мурашки.

Але й тут, як виявилося, журналісти нічого не розуміють у футболі. Після гри Анатолій Тимощук сказав щось на кшталт: "Скільки можна до нас чіплятися — подивіться на турнірну таблицю". Подивився — 6 очок. Максимум. А тепер кажу у відповідь: "Подивіться на свою гру та календар". Наступний суперник – Хорватія, і там стане зрозуміло, як кажуть у нас, "ху із ху".

Матч № 8. Офіційний. Ворона: перерваний політ

Україна — Хорватія — 0:0.

Україна (1-4-2-3-1): П'ятов — Ярмаш, Михалик, Чигринський, Шевчук — Тимощук, Левченко (Кравченко, 84) — Алієв, Голайдо, Назаренко — Шевченко.

Запасні: Богуш, Слюсар, Кучер, Русол, Воронін, Селезньов.

Перед грою

Список викликаних футболістів

Воротарі: П'ятов, Богуш, Шовковський.

Захисники: Шевчук, Чигринський, Кучер, Михалик, Ярмаш, Мандзюк, Русол.

Півзахисники: Калиниченко, Назаренко,Голайдо, Тимощук, Левченко, С. Кравченко, Алієв, Слюсар.

Нападники: Воронін, Шевченко, Гоменюк, Селезньов.

Михайличенко вирішив нарешті звернути увагу на футболістів "Металіста" і викликав на гру Валентина Слюсара. Можливо, це був просто спосіб закрити роти тим, хто кричав: "Чому не берете нікого з команди Маркевича". Також був викликаний Станіслав Богуш, котрий за якихось півроку із запасного воротаря запорізького "Металурга" перетворився на основного кіпера київського "Динамо" і, зрозуміло, кандидата до збірної.

Тактика

Жодних претензій до тактики бути не може: жертва одним форвардом на користь іще одного півзахисника. Все правильно, адже найсильніша ланка хорватів — півзахист. Єдине що, — це конкретні футболісти. От скажіть, якщо ви

Шеву розбирають на сувеніри.

точно знаєте, що суперник більше вас зуміє прожонглювати м'ячем, ви ж не будете пропонувати йому сперечання "хто більше прожонглює"? Звісно ж, ні. Ви виберете ту сферу, де почуваєте себе більш впевнено.

А Олексій Михайличенко вирішив зробити "по-своєму". Знаючи, що хорватський півзахист на голову сильніший технічно, наш тренер виставив на поле Алієва та Назаренка, які не біжать із м'ячем, а "возять" його. Зрозуміло, що хорвати повністю "з'їли" наших хавбеків, яким не вистачало швидкості. А самотній Шевченко сумно стовбичив попереду, за рівнем рухливості нагадуючи жінку Лота після того, як вона подивилася на Содом та Гоморру.

Гра

Мабуть, один із найганебніших поєдинків за всю історію незалежності. Повністю програний поєдинок за одним (суттєвим винятком) — рахунок 0:0.

Після матчу вийшов невеликий скандал. Того дня в Андрія Вороніна народилася дитина, і всі очікували, що Михайличенко випустить гравця "Герти" на поле, аби той на емоціях трішки попресингував хорватів (всі ми знаємо, як уміє грати Андрій, коли по-справжньому заведеться). Та вийшло навпаки: головний тренер не тільки не поставив Ворону в основу, а й навіть не дав шансу, не випустивши того на заміну. Реакція футболіста була зрозумілою: "Краще б я залишився біля дружини".

Та найбільше вразили слова Михайличенка на післяматчевій прес-конференції: "У нас у команді дуже багато молодих гравців, для них – це новий рівень, вони грали проти такої команди, яку ще вчора дивилися на чемпіонаті Європи, яка посідає шосте місце в рейтингу". Ну, по-перше, Україна в рейтингу теж перебуває не поруч із Соломоновими островами, а по-друге, хотілося б запитати: то коли ж наші гравці виростуть? Бо кожен із наших тренерів постійно використовує цю "відмазку" (інакше й не назвеш): "Команда в нас молода". Сподіваюся "молоді" Тимощук, Шевченко, Левченко та Назаренко на побігли після гри брати автографи у "досвідчених" Чорлуки, Ракитича та Модрича?

Матч № 9. Офіційний. Наш МаркО.

Україна — Норвегія — 1:0.

Україна: Богуш — Мандзюк, Кучер (Красноперов, 58), Русол (Чигринський, 46), Шевчук — Валяєв, Слюсар (Гай, 69), С. Кравченко, Назаренко (Алієв, 46) — Гоменюк (Милевський, 46), Селезньов (Девич, 46).

Гол: Селезньов (26).

Перед грою

Список викликаних футболістів

Воротарі: Богуш, П'ятов.

Захисники: Мандзюк, Русол, Чигринський, Кучер, Несмачний, Федорів.

Півзахисники: Алієв, Валяєв, Слюсар, Голайдо, С. Кравченко, Назаренко.

Нападники: Гоменюк, Девич, Милевський, Селезньов.

Найцікавіша подія, яку спричинив цей матч, — виклик до збірної Марко Девича. І знову склалося враження, що Олексій Олександрович зробив це тільки тому, що "батько й мати просили і я вас прошу". Насправді, гра Девича на той момент була далекою від ідеалу (втім, навіть у такому стані Марко був не гірший за інших наших нападників).

Тактика

І знову тема "двох опорних"! Ну, скажіть мені, будь ласка, навіщо в матчі, де можна, враховуючи атакуючу імпотенцію суперника, пограти від атаки, випускати двох опорних півоборонців. Одного вистачило б з головою. І навіщо випускати проти дуболомів-норвежців таких самих таранів Гоменюка та Селезньова. Відповідь, як любив казати герой Девіда Духовни агент Малдер, показуючи пальцем в небо, десь там. Краще, ніж сказав у звіті цього матчу Микита Крилов і не скажеш: *"Гоменюк та Селезньов потішили хіба що впевненістю, впевненістю в тому, що це ніколи не буде основна пара нападників збірної України. Хай мене пробачать хлопці, але наразі до рівня національної команди, а, отже, до рівня найкращих форвардів нашої країни вони геть не дотягують. Окрім того, не зовсім зрозуміло, чому Олексій Олександрович вирішив грати у двох наконечників, які своєю одноманітністю не могли ввести в оману навіть тупорогих вікінгів"*.

Гра

Цей матч чимось нагадав гру проти Швеції, коли на полі теж з'явилося багато молодих футболістів, які б у офіційному матчі мали б можливість хіба що вийти на заміну. Втім, проти шведів гра була більш привабливою з точки зору дій в атаці. І знову процитую Микиту Крилова. Щось занадто гарний у нього сьогодні день: *"Останній матч нашої збірної в цьому календарному році, а ми ледь впізнаємо її. Перемога здобута, а ми ледь її відчуваємо. Незабаром грати з Англією, і зараз порівняння Олексія Олександровича родоначальників футболу і вікінгів викликає трохи істеричну посмішку. Роботи непочатий край..."*.

Олександр ОЗІРНИЙ.

* ***амніотична рідина*** *— біологічно активне середовище, яке оточує плід і виконує протягом усієї вагітності та пологів різноманітні функції.*

** ***Марія Кисильова*** *— ведуча популярної колись телепрограми "Слабка ланка".*

Перший гол Селезньова за збірну.

Далеке-близьке

Юхим ШКОЛЬНИКОВ:
ЗАБИВАВ БАГАТО. У СКЛАДІ ЗБІРНОЇ УКРАЇНИ — ТЕЖ

Заслужений тренер Української РСР Юхим Школьников, якому 31 січня виповнилося сімдесят, досяг у футболі багато чого. Піком його тренерської кар'єри стали вісімдесяті роки минулого століття. Тоді очолювані ним команди Чернігова, Вінниці та Чернівців сумарно двічі вибороли золоті, тричі — срібні і раз — бронзову медалі чемпіонату республіки. Потім була перемога у так званій буферній зоні і п'яте місце у першій всесоюзній лізі. Колекція його спортивних трофеїв поповнювалася і в пострадянський період, коли він працював у різних лігах вітчизняного футболу — вищій, першій і другій. А про звитяги Школьникова-гравця — в інтерв'ю ювіляра.

ЛЕГЕНДАРНИЙ СТАРОСТІН ЗАПРОШУВАВ У "СПАРТАК"

— Юхиме Григоровичу, напевно, один із найяскравіших спогадів вашої ігрової кар'єри — це виступи 1965 року у складі збірної України в Індокитаї...

— Безумовно. Побували ми тоді і в Бірмі, і в Індії, і в Таїланді. А сформована наша команда була на базі київського СКА. Адже саме столичні армійці домінували тоді серед українських команд класу "Б". З інших клубів запросили лише кількох чоловік. Коли ж ми поверталися додому, в аеропорту "Шереметьєво" зі мною розмовляв Микола Петрович Старостін, який справедливо вважається легендою радянського футболу. Він одразу ж запропонував мені спробувати свої сили в московському "Спартаку". Щоправда, у грі знаменитий наставник мене не бачив. Просто знав про наші виступи в далеких країнах зі спортивних випусків Всесоюзного радіо. Втім, можливо, з кимось і консультувався. А повернувся до Чернігова: надійшли нові запрошення. Від мінського "Динамо", сімферопольської "Таврії", запорізького "Металурга"... Тут як тут і уродилися харківські "селекціонери", які звернулися безпосередньо до моїх батьків. Обіцяли і квартиру, і машину, і гараж, що на ті часи сприймалося як щось надзвичайне. Така увага мені, звісно, була приємна. Але я і на думці не мав залишати рідне місто. Тим паче, що вже почав зустрічатися з Терезою Маркововою — моєю майбутньою дружиною.

— А що залишилося в пам'яті про виступи за збірну?

— Перш за все — гол, забитий футболістам Бірми. Саме збірна цієї країни виявилася найміцнішим "горішком" серед усіх наших суперників у тому турне. І можете собі уявити ситуацію. На стадіоні в Рангуні, розрахованому на шістдесят тисяч глядачів, уболівальників зібралося тисяч на двадцять більше. Рахунок 1:0 на користь господарів, а до завершення зустрічі — хвилин вісімдесят. Але тоді все й сталося. Починав атаку Павло Александров. Заволодівши на правому фланзі м'ячем, він рішуче кинувся вперед. У свою чергу я рвонув із протилежного краю до кута штрафного майданчика. Бачу: Павло трохи відпускає м'яча, підводить голову. Отже, буде передача. Але ж яка? "Гіркою" з траєкторією чи з ударом? Якщо з ударом, то можна і не встигнути. Тому вистрибую вперед, прагну "зависнути" в повітрі. І ось м'яч уже переді мною. Різко відхиляю голову, б'ю що є сили — і м'яч влучає точнісінько в "дев'ятку". Ну, а якщо вже таланить... За дві хвилини до фінального свистка ідеальний пас "видав" мені Ігор Славянський, і, прийнявши м'яча на груди, я буквально влетів у ворота. Перемога! Наш тренер Антон Леонардович Ідзковський уже тоді був у поважному віці, але не втримався, щоб не вибігти на поле. Обійняв мене, вигукнув: "Ах ти ж, наша паличка-виручалочка!.." Таке, звісно, не забувається.

— А наскільки були сильні ті ваші суперники?

— Звісно, ми відвідали тоді не найрозвинутіший у футбольному плані регіон. А з іншого боку... Раніше в Індокитаї побували і ленінградський "Зеніт", і мінське "Динамо", і бакинський "Нефтчі". Причому, вони вигравали там далеко не всі матчі.

До речі, за успішний виступ в Індокитаї Федерація футболу СРСР заохотила нас іще однією поїздкою. Малі — Гвінея — Сенегал — таким був у 1966 році маршрут збірної, базовою командою якої стала ворошиловградська "Зоря".

— Про виступи за збірну вам нагадує, напевно, і значок майстра спорту СРСР?

— Так, це почесне звання мені присвоєне в 1966 році.

ПОЧИНАВ НА "ПІОНЕРІ". ЗМУЖНІВ У "ЗІРОЧЦІ"

— Визнання — це, начебто, надводна частина айсберга. А як ви зустрілися — Юхим Школьников і футбол?

— Усе починалося із дворових "битв" у важкі повоєнні роки. А потім, дев'ятирічним хлопчаком, записався до футбольної школи Норова (була така в Чернігові, на стадіоні "Піонер"). До речі, родина наша жила майже поруч із "Піонером". Окрім мене, найстаршого серед дітей, батьки виховували ще одного сина і двох дочок. Ми тулилися в єдиній кімнатці. Матеріальне становище також було важким. Принаймні, недоїдали постійно. Проте всепоглинаюча пристрасть — футбол, ніби компенсувала мені багато негараздів повоєнного дитинства. І справді, невимовною була наша радість, коли Норов уперше видав нам бутси, футболки, гетри, труси. Добре також пам'ятаю, що з друзями рідко коли пропускали якийсь календарний матч київського "Динамо" в столиці України. Звісно, майже півтори сотні кілометрів у кузові попутної вантажівки (та ще, як правило, без тенту) в один бік і стільки ж назад — задоволення, м'яко кажучи, не з приємних. Проте уявлення про провідну футбольну команду республіки зразка 50-х років (телевізори тоді були ще рідкістю) ми мали не з чуток. І прагнули вчитися у гравців, яких обожнювали.

Коли ж закінчував дев'ятий клас, мене заявили на першість міста серед дорослих за "Спартак", який представляв автотранспортну колону. Директором там працював Олександр Олександрович Маркін. Важко переоцінити те, що він робив для розвитку чернігівського футболу. А справжнім "футбольним татом" став для мене Михайло Аркадійович Рожовський, котрий тренував спартаківців. Велику роль у моєму футбольному становленні відіграв і Олександр Васильович Лебедєв. Добрий, вдумливий тренер, він очолював дуже сильну чернігівську "Зірку". Як чемпіон області вона виступала і в чемпіонаті України серед колективів фізкультури. Тож можете уявити, який я був радий і як пишався, коли мене, хлопчака, котрий закінчував середню школу, запросили до "Зірочки" (саме так лагідно ми називали цю військову команду).

А потім збіглися в часі наші футбольні амбіції і надання Чернігову місця в класі "Б". Формуючи команду майстрів, увагу тоді звернули і на молодих місцевих гравців: Валерія Кравчинського, Сашка Фінкельберга, Володю Бондаренка, мене.

— Проте місце в команді ви завоювали далеко не одразу. Бракувало досвіду?

— Свою роль тут відіграли не лише футбольні чинники. Житлові умови нашої родини були жахливими. А тут раптом мені обіцяють їх поліпшити. Але не керівництво "Авангарду" (так називалася чернігівська команда майстрів у перший рік свого існування), а Радченко Алік — син директора заводу синтетичного волокна. Підприємство, яке невдовзі стало одним із найбільших у Європі гігантів хімічної промисловості, розправляло тоді плечі на землі чернігівській. І мені було сказано: "Створюється команда з надійними тилами. Отже, хочеш вирішити свою житлову проблему — переходь до "Хіміка".

Втім, у "Хіміку" затримався ненадовго. Настав час армійської служби, і я знову опинився в "Зірочці". Ця команда представляла полк, яким командував Василь Павленко. Великий любитель футболу, Василь Митрофанович створював команді умови, які він тільки міг створити на той час. І саме у той період я почав стрімко прогресувати. Коли йшов до армії, був худющим, кістлявим. А тут розвинулися сила, швидкість. Як тренер багато що давав мені Лебедєв. Та я й сам цілеспрямовано працював над собою. Взагалі, хлопці підібралися в команді хоч куди. І, завоювавши знання чемпіона області, ми здобули право на перехідну гру з "Десною" за місце в класі "Б". Гра вийшла дуже напруженою і результативною. Проводив той матч досвідчений арбітр, але він усе зробив, щоб наша "Зірочка" не виграла у нашої "Десни". Двічі кажу "наша", оскільки був період, коли я виступав за обидва колективи... одночасно. В "Десні" звернули увагу на мою високу результативність і знову покликали до команди майстрів. Проте військове начальство погодилося на це повернення лише за умови, якщо до завершення служби гратиму і в "Зірочці". Навантаження стали неабиякими. Але я їх витримував.

ЗОРЯНИЙ ЧАС І БЕЗЖАЛЬНИЙ ВЕРДИКТ

— Повернувшись до "Десни", ви вже тоді, в сезоні-1963, стали найкращим бомбардиром команди. І підтверджували цей титул протягом п'яти сезонів поспіль. Як вам це вдавалося?

— Відверто кажучи, в чомусь трішки і таланило. Але й зусиль для того, щоб не відверталася Фортуна, докладав максимальних. А взагалі, щоб самому створити гольову ситуацію і забити м'яча, — таке траплялося рідко. На мене мали б грати. "Асистенти", на щастя, були. І в збірній (Александров, Баженов, Славінський, Бардешин), і в "Десні". Зокрема, дуже технічним і "зрячим" півзахисником був Микола Ненахов. Підігравав він чудово. А ще більше голів я забив із подач Ховрина. Мишко просто одержував задоволення, коли йому вдавалося "викласти" мені м'яч на ногу або голову.

— На жаль, свій "пост" у нападі "Десни" ви залишили дуже рано. Адже хіба двадцять дев'ять — критичний для футболіста вік?

— У 1967 році я залишався гравцем основного складу чернігівської команди, чимало забивав. Проте це, так би мовити, вже було не зовсім те. А в наступному сезоні, коли команду — вже удруге — очолив Валентин Якович Тугарин, він мене став частіше замінювати, а то й зовсім не ставив в "основу". І я, зрозуміло, дуже переживав. Втім, ніщо не проходить безслідно. Постійно граючи на високих швидкостях, я "зірвав" задню поверхню стегна. В інтересах же команди доводилося виходити на поле і з незалікованою травмою. Вона стала хронічною. А Школьников без швидкості — це вже абсолютно інший форвард. І, мабуть, Тугарин дійшов висновку, що немає сенсу зі мною "возитися". Хоча я вважаю, що він, все ж таки, поспішив.

НАВЧАВСЯ У ВСІХ

— До речі, про тренерів. За часів класу "Б" вони у "Десні" змінювалися чи не кожного сезону. Чия ж наука вам стала в пригоді у подальшій тренерській діяльності?

— У "Десні" працювало чимало дуже сильних тренерів. Мені дуже подобався Щанов. Але Олександр Іванович попрацював у Чернігові недовго. Здорово розбирався у футболі Радзишевський. Проте він був дуже різким, прямолінійним, чим наживав собі ворогів. З достатньою компетентністю міг підтримати розмови про футбол, космос, музику, літературу Жильцов. Разом із тим, Віктору Васильовичу явно не вистачало характеру. А тоді така братія підібралася в "Десні", що поводитися слід було жорсткіше.

Окремо хотів би сказати про Лемешка. Людина він зовні грубувата. Проте істинне єство Лемешка не в цьому, і я дуже вдячний долі за те, що вона зводила мене з ним. Ви бачили б, як він працював під час тренувань, як міг заохотити будь-якого футболіста. Не випадково ж, починаючи граючим тренером у чернігівському "Хіміку", я багато що скопіював саме у Євгена Пилиповича. І ще одного тренера просто не можу не назвати. У "Десні" Лерман не працював. Але так збіглося, що протягом чотирьох років поспіль наші шляхи-дороги сходилися на навчально-тренувальних зборах то в Криму, то в Закарпатті. Умови тоді були досить скромні (часто ніде було навіть телевізор подивитися), а вечори — довгі. І він мене як тренер просто вчив. А людина це була мудра. Втім, більшою чи меншою мірою я щось перейняв у кожного зі згаданих фахівців. І, уявіть собі, навіть у Тугарина. Маю на увазі його організаторські здібності.

Бесіду провів Віктор МУХА.

Перша ліга

Волинь

Віталій КВАРЦЯНИЙ: ХОЧЕМО ГРАТИ В ПОНЕДІЛОК!

Після повернення "Волині" з навчально-тренувального збору в Ялті головний тренер команди Віталій Кварцяний підбив підсумки першого підготовчого етапу лучан та поділився планами клубу на майбутнє.

— Віталію Володимировичу, наскільки виправдала себе ставка на молодь за результатами першого збору "Волині"?

— Справді, з тієї команди, яка грала у нас восени, пішло 18 чоловік. Нині проводимо реконструкцію складу, тому відпустили зі статусами вільних агентів старших футболістів, а тих, хто не виправдав наших надій і грав не з повною віддачею, але має певні перспективи, виставили на трансфер. Залишили ж на перспективний розвиток молодь, з якої 70 відсотків є вихованцями ДЮФШ "Волинь" і сподіваємося, що цього року вони будуть грати як слід. Ту роботу, котру ми провели на зборах, хлопці виконали на досить пристойному рівні. Щоправда, через травми Циркуненко й Гущин не тренувалися на повну силу, і Власко приїхав зі збірної України з ушкодженням. А так майже всі відпрацювали дуже серйозно, і нас тішить ставлення гравців до тренувального процесу.

— На зборах команда провела тільки два матчі, основну увагу акцентували на "фізиці"?

— Ми взагалі планували не проводити контрольних зустрічей, а зробити ставку на базову фізичну підготовку. Ми вперше вибрали такі нестандартні умови. Команда щодня тренувалася в горах, і загалом наші хлопці набігали 96 кілометрів. Окрім того, вони ще здавали тести на витривалість, і всі дуже добре сприйняли тренувальний процес.

Щодо першого спарингу, то нам його запропонувала "Таврія", і ми не могли відмовити клубу прем'єр-ліги. Грали дуже добре, хоча в підсумку й поступилися. Другий матч проводили на пропозицію донецького "Шахтаря" на центральному стадіоні в Ялті. Його ми зіграли внічию, однак на тлі втоми наші гравці провели його в повільнішому темпі. Донецькі футболісти були різкішими, агресивнішими, нахабнішими. Вони — лідери молодіжної першості та поводили себе відповідно до свого статусу. Однак коли ми вигравали територію чи індивідуально вони нам програвали у боротьбі, то одразу йшов фол, тримали за футболку... Наші молоді хлопці ще не демонструють таких спортивних агресій, якими володіють футболісти "Шахтаря". Дуже хороші в Донецьку гравці, вони продемонстрували швидкісний футбол і проти них ми зіграли нормально. При цьому ми зробили шістнадцять замін, перевірили всіх і задоволені грою та самовіддачею.

— Які плани "Волині" надалі?

— У суботу команда мала б відбувати до Туреччини. Були заброньовані готель, квитки на літак, однак нам доводиться змінювати плани. Розглядаємо варіанти подальшої роботи щодо проведення навчально-тренувальних зборів, бо цей процес зміщується на 19 днів через зміну дати старту чемпіонату. Тому наразі футболісти відпочивають, потім тиждень працюємо в Луцьку і знову їдемо до Криму. Нам вдалося домовитися про збори в Куйбишевому з 6 по 20 лютого. Зранку з тренером із фізичної підготовки будемо працювати над швидкісною підготовкою, вдень — на футбольному полі й увечері — в тренажерному залі. Під час зборів плануємо провести чотири контрольних матчі. А вже наступний етап підготовки залежатиме від остаточно затвердженої дати початку першості.

— Як ви сприйняли факт перенесення дати поновлення чемпіонату?

— Ми ще наприкінці першого кола просили ПФЛ перенести дві зустрічі на весну: як відчували, що може таке статися. Нас тоді проігнорували, а зараз це якраз було б актуально. Провести два тури чемпіонату, а не готуватися аж до квітня, напевно, було б краще насамперед для вболівальника. Восени за умов снігопаду ми з "Дністром" "мучилися", і на поєдинок прийшло сто чоловік, а на сьогодні ми досі не знаємо, скільки домашніх матчів у другому колі зіграємо — чотири чи п'ять. Ми хочемо грати не для ПФЛ, а для волинських уболівальників. Сьогодні домагаємося початку першості 10 березня, як було закладено у календарі на весь чемпіонат. Однак усе йде до того, що почнемо грати 29 березня.

— Такі дії ПФЛ вас, зрозуміло, не влаштовують?

— Щодо роботи ПФЛ, то ми висловили свою думку. Ми відчуваємо, що багато питань клубів ігноруються і пропозиції не сприймаються. Працівники ПФЛ докорінно не знають проблем клубів, не знають місцевого менталітету. Ми просимо домашні матчі проводити в понеділок, а в них виникає думка, що "Волинь" щось задумала недобре... А все дуже просто. У вихідні грають клуби прем'єр-ліги, транслюються матчі європейських чемпіонатів, і вболівальники хочуть це дивитися. До того ж, у людей на вихідні дні заплановані поїздки на дачі, присадибні ділянки, робота по господарству — це менталітет нашого краю. Ось на що мають зважати працівники ПФЛ, а не робити висновок про негативні задуми "Волині".

Уявіть собі: у понеділок ввечері, після роботи, о 19 годині початок матчу. Чому б не піти? Я впевнений, що за тридцять років знаю нашого вболівальника на відсотків дев'яносто. У будні завжди приходить більше. Ми сподіваємося, що ПФЛ візьме до уваги хоча б цю нашу пропозицію і, нарешті, не проігнорує її.

— Віталію Володимировичу, розкажіть про зміни, що відбулися в команді за підсумком зборів.

— Я вже говорив, що команду залишили вісімнадцять футболістів. Ми на перших зборах передивлялися багато потенційних новачків, але з них на другий збір поїдуть лише Віталій Полянський і Рамон Лопес. Останній — дев'ятнадцятирічний бразилець, якого ми ще будемо дивитися. Чотири його співвітчизники разом із литовським гравцем залишили нашу команду після матчу проти "Таврії". У ці дні до Луцька приїде велика група футболістів, з яких, можливо, ми відберемо тих, хто поїде з командою на другий збір. Зараз на футбольному ринку України у зв'язку з відмовою низки команд від участі у змаганнях дуже багато гравців зі статусом вільних агентів. Щодня до нас звертаються самі футболісти, їхні агенти, і я гадаю, що ми на деякі позиції візьмемо досвідчених гравців, котрі мають перспективу.

— Чи стежили ви, як грали наші хлопці за юнацькі збірні України? Що можете сказати про їхню перспективу?

— Я спілкувався з усіма тренерами збірних. По-перше, це Анатолій Бузник, який тренує збірну 1991 року народження. Незважаючи на те, що чотири клуби прем'єр-ліги мають по два, по чотири футболісти у збірній, "Волинь" представлена трьома футболістами. Це Роман Карасюк, Василь Жук та Євген Павлов. Проте у Євгена нещодавно була операція після перелому ноги, і ми домовилися з тренерами збірної, що на турнір Гранаткіна, де матчі проходять на штучному полі, він не поїде. Це запобіжний захід для здоров'я футболіста, щоб згодом він не мав жодних проблем. Він працював із нами на зборах. Олександр Головко до своєї команди запросив Андрія Власка. Він пройшов збори, і після тестування його було відібрано до числа 18 футболістів, які перемогли в міжнародному турнірі в Республіці Білорусь. Він грав в усіх матчах, окрім фіналу. Андрій у нас гравець атакувального плану, а тактика на фінал тренером була, напевно, обрана інша. В команді він діє за однією схемою, а в збірній дещо інші вимоги. Через це футболістові трохи складно, але хлопець старається, й Головко залишився задоволений його роботою, хоча вказав, у якому напрямку працювати, аби вписатися в тактику збірної. Віталій Приндета прямісінько з наших зборів відбув до складу збірної 1993 року народження на турнір до Туреччини. Ще перед Новим роком Олександр Лисенко сказав мені, що бере його в збірну на три турніри та просив не залучати до зборів команди. Ми погодились. У першому матчі збірної він вийшов на заміну на початку другого тайму, наступну зустріч зіграв повністю, й українці перемогли. Це, звісно, приємно. Приємно і те, що в усіх вікових групах 91, 92, 93 рр. серед футболістів із клубів прем'єр-ліги є п'ятеро представників "Волині". Хлопці своєю працею та грою довели, що можуть бути членами збірних України, хоча "Волинь" поки є клубом першої ліги.

Микола ГАВРИЛЮК.

Друга ліга

Титан А

НА ПЕРЕГЛЯДІ — ВІДОМІ ІМЕНА

Завершилася зимова відпустка у футболістів армянського "Титану", і розпочалася підготовка до нового сезону. Затверджений керівництвом клубу план підготовки передбачає чотири навчально-тренувальних збори, двоє з яких команда проведе на своїй тренувальній базі. Плануються також і виїзні збори на півдні Криму.

Кадровий склад команди зазнав певних змін. Тренерський штаб "Титану" на чолі з Миколою Федоренком одразу по закінченні минулого сезону, на початку грудня, розпочав селекційну роботу. На тренувальних тижневих зборах переглянули кількох нових гравців та визначилися з виконавцями, які вже були в команді. У результаті її не "титанівці" Сергій Чудак, Іван Шелест, Євген Рябченко, Мустафа Абляметов, Костянтин Мухамадєєв. Натомість прийшли до команди захисники Олександр Коваленко, який минулого сезону виступав за мелітопольський "Олком", та Дмитро Мартишов. Зараз тренуються з командою ще кілька потенційних новачків. Є серед них як перспективна молодь, так і футболісти з доволі відомими іменами, які пограли раніше за команди першої та вищої ліг вітчизняного футболу. Їхня подальша доля визначиться пізніше, за підсумками проведення зборів. Наразі головна увага тренерського штабу зосереджена на фізичній підготовці гравців. Сприятлива погода та наявність тренажерного залу і доволі непоганого трав'яного поля дає можливість для повноцінного тренувального процесу. Для більш об'єктивної оцінки ігрових кондицій команди, особливо тих гравців, що переглядаються, заплановано кілька двосторонніх зустрічей та спарингів. Завдяки спонсору клубу — ЗАТ "Кримський Титан" — фінансовий стан команди стабільний, що дозволяє з оптимізмом дивитися в майбутнє та ставити високі завдання.

Микола МАЦАК.

Зірка

ПЕРШИЙ ІСПИТ ДЛЯ САКА

У рамках підготовки до весняної частини першості кіровоградська "Зірка" сьогодні проведе товариський матч в Умані з місцевою аматорською командою "Іллічівець".

Це буде перша гра у складі кіровоградської команди для нового тренера.

Юрій Миколайович Сак став іще одним тренером у складі ФК "Зірка" з початку року, який допомагатиме головному тренерові Ігорю Жабченку. Посилення тренерського складу, безумовно, піде на користь команді, яка прагне завоювати путівку до першого дивізіону українського футболу, про що неодноразово наголошував президент ФК "Зірка" Микола Онул.

Гра в Умані стане так званою "контрольною роботою" для футболістів, які претендують на звання гравця ФК "Зірка". Наразі проходить перегляд десяти потенційних "зірківців", і від того, як вони себе покажуть, залежатиме їхня подальша доля.

Юрій ІЛЮЧЕК.

САК ЮРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ

Народився 3 січня 1967 року в Запоріжжі. Позиція – півзахисник, захисник. Клубна кар'єра: 1986-1987 — Торпедо (Запоріжжя); 1988-1990 — СКА (Одеса); 1991–1994 — Чорноморець (Одеса); 1994 — Спартак (Москва); 1994–1997 — Чорноморець (Одеса); 1997–1999 — Металург (Маріуполь); 1999 — Крилья Совєтов; 1999 – 2000 — Чорноморець (Одеса); 2000-2003 — Оболонь. Гравець національної збірної 1992-1994 рр.

Тренерська робота: 2003 – 2004 — Кривбас; 2004 — ФК Черкаси; 2004 — ФК Ворскла; 2005–2007 — Дніпро (Черкаси); 2007 — Сталь (Дніпродзержинськ); 2008 – Арсенал (Харків). Першу половину чемпіонату України 2008-2009 серед команд другої ліги був головним тренером "Гірник–Спорт" (Комсомольськ).

Шахтар-3

МАРІУПОЛЬЦЯМ — НА БІС!

"Шахтар-3" провів перший товариський матч після участі в Кубку чемпіонів Співдружності. У Маріуполі молоді гірники зустрічалися з "Іллічівцем-2". Цікаво, що зовсім нещодавно, 13 січня, ці команди вже зустрічалися у спаринг-матчі. Тоді підопічні Ігоря Леонова та Валерія Рудакова здобули переконливу перемогу (3:0). Отже, маріупольській команді випав чудовий шанс реабілітуватися за поразку.

У першому таймі тренери гірників дали себе показати гравцям, які через різні причини не мали ігрової практики на Кубку Співдружності.

Перша половина зустрічі пройшла під диктовку "помаранчево-чорних". Активним був на лівому фланзі півзахисник Ямполь, який раз у раз навантажував штрафний майданчик суперника точними передачами. Але все ж таки у завершальній стадії атаки гірникам бракувало гостроти і талану.

У другому таймі "Шахтар-3" грав складом, наближеним до бойового. Гірники додали у швидкості і стали чіткіше організовувати атаки. Результат не змусив себе чекати – на 55-й хвилині після розіграшу кутового Паламар точним ударом відкрив рахунок у матчі. Після забитого м'яча "помаранчево-чорні" продовжували тероризувати штрафний майданчик суперника. У свою чергу, "Іллічівець-2" обрав вичікувальну тактику, діючи на контратаках, які захисники гірників без проблем блокували. Отже, реваншу маріупольців не сталося. Гірники здобули перемогу з рахунком 0:1.

Виступав "Шахтар-3" у такому складі: Крюков (Тельнов, 46), Опарин, Білий, Лаптев (Возник, 46), Драченко (Мизюк, 46), Максименко (Драченко, 87), Гориславський (Гаращенков, 46), Передистий, Філатов (Пономарь, 46), Заїка (Насибулін, 46), Ямполь (Кисіль, 46).

Що ж до планів "Шахтаря-3" на найближчий час, то, за словами асистента головного тренера гірників Валерія Рудакова, досягнуто попередньої домовленості про спаринг із молодіжним складом маріупольського "Іллічівця". Час і дата матчу уточнюються.

Сергій АБРАМОВ.

ТРЕНЕРИ СЕЗОНУ В УКРАЇНІ

Історія опитування щодо визначення провідних вітчизняних футбольних наставників почалася разом із другим ігровим роком незалежної України. Після завершення сезону-1992/93 київська "Спортивна газета" організувала міні-референдум із метою назвати тренера, який найкраще проявив себе, де впевнено переміг керманич київського "Динамо" Михайло Фоменко. Потім два роки поспіль провідне на той момент спортивне видання держави організовувало т. зв. "внутрішньо редакційне" опитування, не публікуючи дані про кількість набраних лауреатами балів. Востаннє згаданий часопис визначив кращого тренера за підсумком чемпіонату 1995/96 років, після чого потреба в цьому відпала: щойно створена Професіональна футбольна ліга взяла це на себе. З того часу і аж до поточного сезону ця організація справлялась із узятим на себе зобов'язанням, регулярно проводячи опитування. Ну, а з цього року конкурс бере під шефство правонаступниця ПФЛ – українська прем'єр-ліга.

За шістнадцять років лауреатами цього референдуму ставали дев'ять наставників (із них один легіонер – Мирча Луческу), які презентували п'ять клубів елітного дивізіону нашої країни. Єдиним, хто проголошувався найкращим, керуючи двома командами (київськими "Динамо" та ЦСКА), був М.Фоменко. Безумовним рекордсменом за кількістю перемог у опитуванні є незабутній Валерій Васильович Лобановський, який опинявся на вершині аж п'ять разів, із яких чотири поспіль. Немає сумнівів, що цей приз повинен носити ім'я Великого Тренера, – дивно, але ні керівники ПФЛ, ні очільники прем'єр-ліги не додумалися це зробити. Та краще пізно, ніж ніколи, подібний учинок став би своєрідною даниною пам'яті Метра, потрібно всього-лише прийняти відповідний законопроект. Окрім того, пропоную так само у вигляді певного законопроекту затвердити те, що прізу, вручення котрого наразі належить до юрисдикції УФПЛ, є продовженням нагороди, за котру відповідала "Спортивка", себто щоби відлік переможців вівся не з сезону 1996/97 років (тобто з того часу, коли найкращих тренерів почала визначати попередниця прем'єр-ліги ПФЛ), а з другого незалежного сезону, адже за своєю суттю ці два плебісцити – київської газети та двох організацій, що керують професіональним українським футболом, – є одним смисловим цілим.

Допитливий читач поцікавиться, чому за багато років невідома кількість набраних лауреатами очок? Відповідь очевидна – винуватцем цього є наше традиційне нехлюйство: на жаль, дане опитування завше перебувало на периферії інтересу українських уболівальників, окрім того, яких-небудь офіційних документів із повними розкладками переможців і лауреатів не існує, тому вимушено дані доводилося брати з численних газет, нечисленних щорічників-календарів, іще більш нечисленних протоколів засідань ПФЛ присвячених сезонним підсумкам, а також із приватних архівів окремих любителів футболу. Тому те, що ви бачите перед собою – це практично все, що я зумів "накопати" упродовж кількох років пошуків.

Володимир БАНЯС.

1992/93

1. М. Фоменко ("Динамо") - 12
2. М. Павлов ("Дніпро") - 5
3. Б. Стрельцов ("Кремінь") - 1

1993/94

1. В. Прокопенко ("Чорноморець")
2. Й. Сабо ("Динамо")
3. В. Яремченко ("Шахтар")

1994/95

1. Л. Буряк ("Чорноморець")
2. Є. Кучеревський ("Миколаїв")
3. В. Мунтян (Молодіжна збірна України)

1995/96

1. Й. Сабо ("Динамо") - 120
2. Л. Буряк ("Чорноморець") - 40
3. М. Фоменко (ЦСКА-Борисфен) - 37

1996/97

1. В. Лобановський ("Динамо")
2. В. Яремченко ("Шахтар")
3. В. Пожечевський ("Ворскла")

1997/98

1. В. Лобановський ("Динамо")
2. М. Маркевич ("Карпати")
3. В. Яремченко ("Шахтар")

1998/99

1. В. Лобановський ("Динамо")
2. О. Таран ("Кривбас")
3. М. Павлов ("Металург" М)

1999/00

1. В. Лобановський ("Динамо")
2. В. Прокопенко ("Шахтар")
3. О. Таран ("Кривбас")

2000/01

1. М. Фоменко (ЦСКА)
2. В. Прокопенко ("Шахтар")
3. В. Лобановський ("Динамо")

2001/02

1. В. Лобановський ("Динамо") - 33
2. Н. Скала ("Шахтар") - 13
3. С. Альтман ("Металург" Д) - 12

2002/03

1. О. Михайличенко ("Динамо")
2. Є. Кучеревський ("Дніпро")
3. В. Кварцяний ("Волинь")

2003/04

1. Є. Кучеревський ("Дніпро")
2. О. Михайличенко ("Динамо")
3. С. Альтман ("Чорноморець")

2004/05

1. Є. Кучеревський ("Дніпро") - 31
2. М. Луческу ("Шахтар") - 28
3. Й. Сабо ("Динамо") - 12

2005/06

1. М. Луческу ("Шахтар")
2. С. Альтман ("Чорноморець")
3. А. Дем'яненко ("Динамо")

2006/07

1. А. Дем'яненко ("Динамо") - 35
2. М. Маркевич ("Металіст") - 23
3. М. Фоменко ("Таврія") - 17

2007/08

1. М. Луческу ("Шахтар") - 43
2. М. Маркевич ("Металіст") - 17
3. Ю. Сьомін ("Динамо") - 13

У ТРІЙКАХ НАЙКРАЩИХ

ТРЕНЕРИ	КОМАНДИ	I	II	III	C
В. Лобановський	"Динамо"	5	-	1	6
Є. Кучеревський	"Миколаїв" + "Дніпро"	2	2	-	4
М. Луческу	"Шахтар"	2	1	-	3
М. Фоменко	"Динамо" + ЦСКА + "Таврія"	2	-	2	4
В. Прокопенко	"Чорноморець" + "Шахтар"	1	2	-	3
Й. Сабо	"Динамо"	1	1	1	3
Л. Буряк	"Чорноморець"	1	1	-	2
О. Михайличенко	"Динамо"	1	1	-	2
А. Дем'яненко	"Динамо"	1	-	1	2
М. Маркевич	"Карпати" + "Металіст"	-	3	-	3
В. Яремченко	"Шахтар"	-	1	2	3
С. Альтман	"Металург" Д + "Чорноморець"	-	1	2	3
М. Павлов	"Дніпро" + "Металург" М	-	1	1	2
О. Таран	"Кривбас"	-	1	1	2
Н. Скала	"Шахтар"	-	1	-	1
Б. Стрельцов	"Кремінь"	-	-	1	1
В. Мунтян	Молодіжна збірна України	-	-	1	1
В. Пожечевський	"Ворскла"	-	-	1	1
В. Кварцяний	"Волинь"	-	-	1	1
Ю. Сьомін	"Динамо"	-	-	1	1

РЕЄСТР КОМАНД-ПЕРЕМОЖНИЦЬ

Команди	*Т*	*П*
"Динамо"	5	9
"Чорноморець"	2	2
"Дніпро"	1	2
"Шахтар"	1	2
ЦСКА	1	1

I, II, III *– місця*

С *– сума перших-третіх місць*

Т *– кількість тренерів*

П *– кількість перемог*

Італія

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Інтер	21	15	4	2	36-15	49
2. Ювентус	21	13	4	4	34-16	43
3. Мілан	21	12	5	4	36-22	41
4. Дженоа	21	10	7	4	31-19	37
5. Рома	*21*	*11*	*3*	*7*	*31-26*	*36*
6. Фіорентина	*21*	*11*	*2*	*8*	*28-19*	*35*
7. Наполі	21	10	3	8	28-23	33
8. Палермо	21	10	2	9	30-27	32
9. Кальярі	21	9	4	8	27-23	31
10. Лаціо	21	9	4	8	32-32	31
11. Аталанта	21	8	3	10	26-25	27
12. Удинезе	21	7	5	9	30-33	26
13. Катанія	21	7	5	9	20-26	26
14. Сієна	21	7	4	10	15-20	25
15. Сампдорія	21	6	5	10	19-25	23
16. Болонья	21	5	7	9	24-33	22
17. Лечче	21	3	10	8	20-31	19
18. Торіно	21	4	5	12	21-36	17
19. К'єво	21	4	5	12	14-30	17
20. Реджина	21	3	5	13	17-38	14

Найвлучніші

Ді Вайо ("Болонья") — 15
Міліто ("Дженоа") — 14
Ібрагимович ("Інтер") — 13
Джилардіно ("Фіорентина") — 12
Амаурі ("Ювентус") — 11
Флоккарі ("Аталанта") — 10
Ді Натале ("Удинезе") — 10

У наступному турі зустрічаються

31 січня — субота

Наполі — Удинезе
Ювентус — Кальярі

1 лютого — неділя

Реджина — Рома
Дженоа — Палермо
Сієна — Лечче
Інтер — Торіно
К'єво — Сампдорія
Болонья — Фіорентина
Аталанта — Катанія
Лаціо — Мілан

Катанія — Інтер — 0:2 (0:1).

Катанія: Бідзаррі, Сильвестре, Сильвестрі, Стовіні, Капуано (Льяма, 72), Мартинес (Д'Аміко, 88), Байокко, Тедеско, Морімото, Паолуччі (Спінезі, 76), Маскара.

Інтер: Жуліо Сезар, Майкон, Кордоба, Бурдиссо, Сантон (Ривас, 87), Дзанетті, Камбʼяссо, Мунтарі, Станкович (Фігу, 90+1), Круз (Максвелл, 64), Ібрагимович.

Голи: Станкович (5), Ібрагимович (71).

Вилучення: Мунтарі (32).

Кальярі — Сієна — 1:0 (1:0).

Кальярі: Лупателлі, Пізано, Лопес (Б'яно, 57), Каніні, Агостіні, Бьйондіні, Конті, Фіні (Лаццарі, 84), Коссу, Жеда, Аквафреска (Матрі, 52).

Сієна: Курчі, Цуніга, Фіканья, Брандау, Россі, Яролім, Вергассола (Калайо, 68), Галоппа, Харья (Коппола, 84), Гезза, Маккароне (Фрик, 61).

Гол: Аквафреска (37).

Аталанта — Болонья — 0:1 (0:0).

Аталанта: Копола, Гариш, Таламонті (Капеллі, 55), Манфредіні, Белліні, Феррейра Пінто (Черчі, 84), Чигарині, Гваренте, Вальдес (Вієрі, 74), Доні, Флоккарі.

Болонья: Антоніолі, Дзеноні, Морас, Терці, Ланна, Валіані (Аморозо, 87), Вольпі (Казаріні, 90+2), Мінгацціні, Родригес, Ді Вайо, Освальдо.

Гол: Вольпі (80).

Удинезе — Ювентус — 2:1 (1:0).

Удинезе: Хандановичׁ, Дзапата, Кода, Доміцці, Паскуале, Ісла, Д'Агостіно, Інлер, Асамоа, Квальярелла (Флоро Флорес, 85), Ді Натале (Пепе, 80).

Ювентус: Буффон, Григера, Меллберг, Легротталье, Молінаро, Маркіоніні (Яквінта, 46), Сіссоко (Поульсен, 82), Маркізіо, Недвед, Джовінко, Амаурі (Трезеге, 80).

Голи: Квальярелла (20), Ді Натале (74) — Яквінта (77, з пенальті).

К'єво — Лечче — 1:1 (0:0).

К'єво: Сорентіно, Моро (Пінці, 83), Мореро, Манделлі, Мантовані, Лусіано (Скардина, 52), Ригоні, Марколіні, Бентівольйо, М.Еспозито (Макінва, 60), Пеллісьє.

Лечче: Бенуссі, Полені (Діамутен, 81), Фабіано, А.Еспозито, Джулатто, Вівес (Касерта, 58), Дзанкетта, Аріатті, Джакомацці, Кастильйо, Тирибоккі (Ск'яві, 85).

Голи: Мантовані (88) — Вівес (56).

Вилучення: Манделлі (50) — Фабіано (80).

Рома — Палермо — 2:1 (2:1).

Рома: Доні, Сісіньйо, Мексес, Жуан, Риїсе, Перротта (Пісарро, 55), Де Россі, Бриґі, Аквілані (Таддеї, 72), Тотті (Кассетті, 84), Вучинич.

Палермо: Амелія, Кассані, Карроццьєрі, Бово, Савіні (Суччі, 85), Мільяччіо (Гуана, 43), Ліверані, Ночеріно (Мчедлідзе, 61), Симплісіо, Брешіано, Кавані.

Голи: Тотті (23), Бригі (45+2) — Кавані (31).

Торіно — Реджина — 0:0.

Торіно: Серені, Ривальта, Деллафіоре, Пізано (Ді Лорето, 30), Огбонна, Абате, Дзанетті, Зоймель (Джемаїлі, 56), Аморузо, Розина, Б'янкі (Стеллоне, 65).

Реджина: Кампаньйоло, Ланцаро, Вальдес, Сантос, Крайчик, Баррето (Тоньйоцці, 88), Барилья (Сесту, 90+6), Коста, Коцца, Брієнца (Чераволо, 41), Корраді.

Сампдорія — Лаціо — 3:1 (1:1).

Сампдорія: Кастеллацці, Станкевичюс, Луккіні, Гастальделло, Падаліно (Дессена, 15), Циглер, Паломбо, Дельвеккіо, П'єрі, Кассано (Марілунго, 76), Беллуччі (Мустаччіо, 90).

Лаціо: Муслера, Ліхтштайнер, Сивілья, Крибарі, Раду, Дабо, Ледесма, Меньї (Матузалем, 73), Маурі (Фоджа, 62), Пандєв, Роккі (Зарате, 46).

Голи: Дельвеккіо (13), Кассано (51), Станкевичюс (55) — Роккі (30).

Мілан — Дженоа — 1:1 (1:0).

Мілан: Абб'яті, Дзамбротта, Мальдіні, Фаваллі, Янкуловський, Бекхем (Фламіні, 71), Пірло, Амброзіні, Зеєдорф (Сендерос, 79), Кака, Пато (Рональдиньйо, 74).

Дженоа: Рубіньйо, Модесто (Янкович 38), Б'ява, Боккетті, Место, Міланетто, Юрич, Кришіто, Мотта (Ванден Борре, 45+1), Міліто, Скуллі (Палладіно, 63).

Голи: Бекхем (33) — Міліто (87).

Фіорентина — Наполі — 2:1 (0:0).

Фіорентина: Фрей, Комотто, Гамберіні, Дзаурі, Гоббі (Паскуаль, 63), Донадель (Семіолі, 64), Мело, Монтоліво, Сантана, Йоветич (Бонаццолі, 46), Джилардіно.

Наполі: Джанелло (Сепе, 32), Каннаваро, Рінаудо, Ароніка, Маджіо, Блазі, Пацієнца (Монтервіно, 69), Больячіно (Руссотто, 81), Вітале, Лавессі, Салайєта.

Голи: Сантана (47), Монтоліво (79) — Вітале (49).

Вилучення: Монтервіно (90+3).

Кака не допоміг «Мілану».

З групи лідерів чемпіонату Італії у 21-му турі лише міланський "Інтер" зміг здобути перемогу. Переможеною виявилась "Катанія", а головну роль у перемозі "нерадзуррі" зіграв швидкий гол, організований Станковичем на 5-й хвилині. У середині першого тайму "Інтер" залишився вдесятьох після вилучення Мунтарі, але свої три очки гості не втратили. На 71-й хвилині Станкович вивів Ібрагимовича віч-на-віч із голкіпером, швед того перекинув, а потім закотив м'яча в порожні ворота. Тож лідерство "Інтера" збережено, а втрати очок основними конкурентами зробили його дуже впевненим.

"Ювентус" поїхав у гості до Удине і не зміг впоратися з парою форвардів збірної Італії – Фабіо Квальярелла й Антоніо ді Натале забили по голу у ворота Буффона. Квальярелла пошив у дурні Легротталье, а потім легенько закотив м'яча повз Буффона під саму стійку. А Ді Натале взагалі виконав номер, гідний потрапляння до хіт-парадів. Метрів сорок він біг разом із м'ячем по лівому флангу, потім увійшов до штрафного майданчика і з правої ноги спрямував м'яча в дальню "дев'ятку" — краса! Але в "Ювентуса" був шанс врятуватися і з цієї заплутаної історії. Паскуале порушив правила у своєму штрафному майданчику на Григері, і Яквінта реалізував пенальті. 13 хвилин було в розпорядженні "Старої синьйори", щоб зрівняти рахунок. Але всі свої шанси й можливості "б'янконері" не змогли втілити в гол.

Утім, за підсумками туру, за підопічними Раньєрі другий рядок залишився. Дякувати за це вони мають форварду "Дженоа" Дієго Міліто, який обікрав "Мілан", забивши на "Сан-Сіро" за три хвилини до фінального свистка. Тривалий час "россонері" вели в рахунку: Девід Бекхем блискуче виконав штрафний удар практично від кутового прапорця. М'яч рикошетом від рук голкіпера Рубіньйо влетів у ближній кут. Як-то кажуть, англієць застав зненацька бразильського кіпера гостей. Але збільшити свою перевагу господарі так і не змогли, хоча шансів було більш ніж досить. А на 87-й хвилині триходівка Палладіно — Б'ява — Міліто загнала в безвихідь далеку від ідеалу оборону "Мілана".

Юрій ВИШНЕВСЬКИЙ.

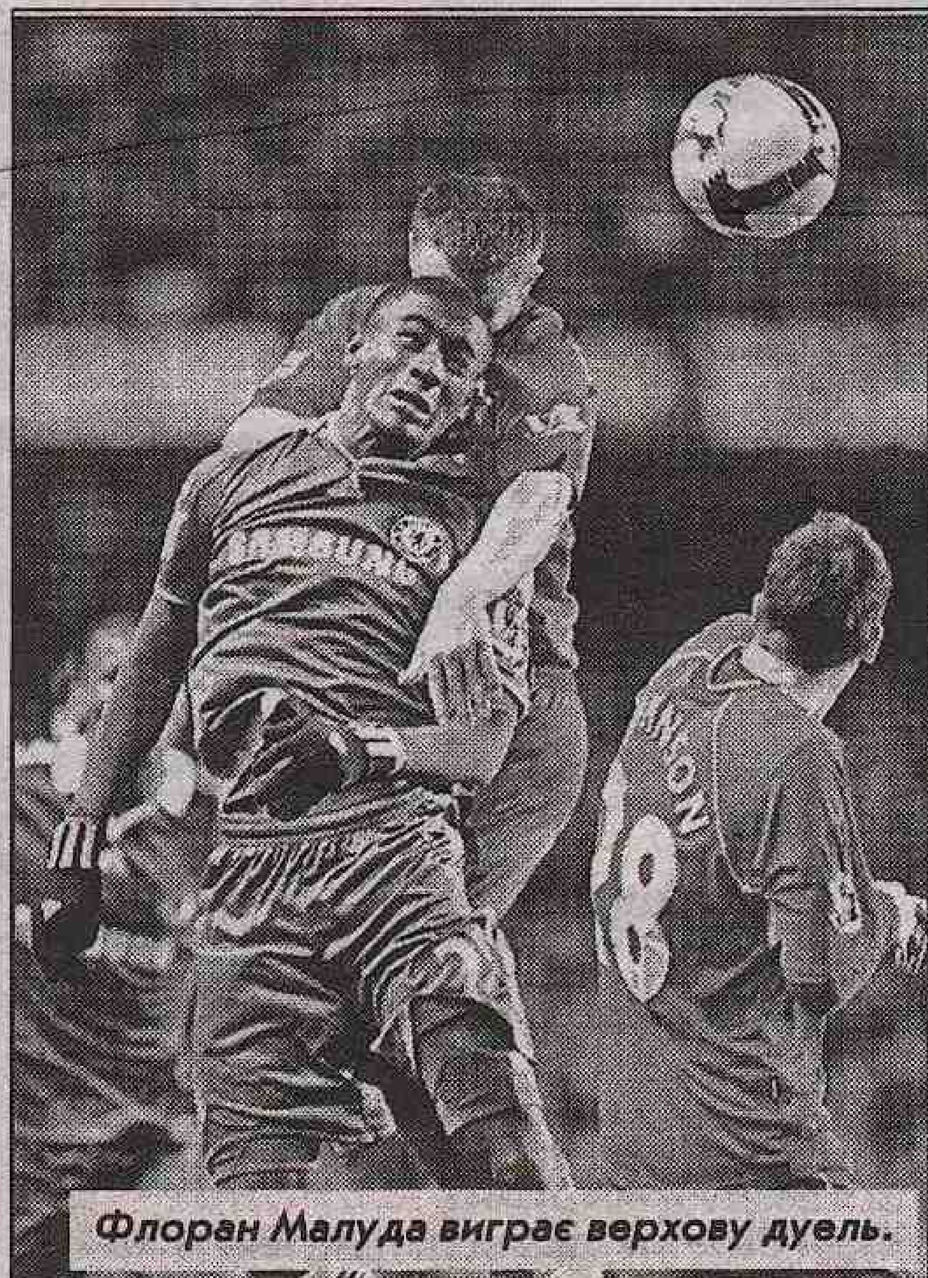

Флоран Малуда виграє верхову дуель.

Завдяки перемозі над "Мідлсбро" і нічиєї "Ліверпуля" у матчі з "Віганом" "Челсі" зрівнявся з командою Рафаеля Бенітеса за кількістю набраних очок. Ці дві команди після 23-го туру поділяють друге місце в турнірній таблиці, відстаючи від лідируючого "Манчестер Юнайтед" на два очки, який зіграв, до того ж, на один матч менше.

"Евертон" знову зіграв внічию – 1:1. Двічі з "Ліверпулем" і ось тепер удома з "Арсеналом". І знову не обійшлося без гола в останню мить. Цього разу "іриски" його пропустили, і знову цілком можна нарікати на недостатньо впевнену гру Тіма Ховарда. Кіпер пропустив м'яча у дальній кут після удару Робіна ван Персі, після чого над "Гудісоном" одразу ж опустилася завіса. Одним із найкращих на полі був іще один Тім – Кехілл, який періодично шарпав оборону "канонірів". Саме він і відкрив рахунок на 60-й хвилині матчу, тим самим ускладнивши і без того складне завдання для гостей зі столиці. Лондонці в якийсь момент більше оборонялися, ніж ішли в атаку, незважаючи на рахунок на табло. Проте першою неприємністю для "Евертона" стало ушкодження Кехілла за п'ять хвилин до кінця матчу. А потім був той самий гол ван Персі, який дозволив підопічним Венгера врятувати гру і вивезти з Ліверпуля один пункт у графі "очки".

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Челсі — Мідлсбро — 2:0 (0:0).

Челсі: Чех, Ешлі Коул, Террі, Алекс, Босингва, Обі Мікел, Баллак, Лемпард, Малуда (Дрогба, 46), Анелька (Стох, 88), Калу (Деко, 82).

Боро: Тарнбулл, Рігготт, Уїтер, Погатец, Макмахон, Бейтс, О'Ніл, Шаукі (Афонсо Алвеш, 64), Даунінг, А.Джонсон, М.Кінг (Тункай Шанлі, 64).

Голи: Калу (58, 81).

Вест Хем — Халл Сіті — 2:0 (1:0).

Вест Хем: Грін, Нілл, Коллінз, Апсон, Ілунга, Бехрамі, Паркер, Нобл (Боа Морте, 84), Коллісон (Фобер, 71), Ді Мікеле (Нсереко, 86), Коул.

Халл Сіті: Дюк, Ріккеттс, Тернер, Зайятте, Доусон, Марні (Менді, 73), Ашбі, Кілбейн, Джеованні (Буллард, 53), Кузен, Манушу (Фаган, 53).

Голи: Ді Мікеле (33), Коул (51).

На 21-й хвилині ***Нобл*** не реалізував пенальті (воротар).

Блекберн — Болтон — 2:2 (0:0).

Блекберн: Робінсон, Оойєр (Санта Крус, 58), Самба, Нельсен, Уорнок, Емертон, Ендрюс, Грелла (Мокоена, 90), Педерсен (Тугай, 57), Робертс, Маккарті.

Болтон: Яаскелайнен, Стейнссон, Кахілл, Пюйгреньє, Семюел, Кевін Девіс, Муамба, Нолан, Башам, Тейлор, Макукула (Марк Девіс, 74).

Голи: Уорнок (66), Маккарті (87) — Тейлор (15), Кевін Девіс (35).

На 71-й хвилині ***Маккарті*** не реалізував пенальті (воротар).

Евертон — Арсенал — 1:1 (0:0).

Евертон: Ховард, Лескотт, Ягілка, Бейнс, Хібберт, Ф.Невілл, Артета, Пієнаар, Осман, Кехілл (Анічебе, 86), Феллаїні.

Арсенал: Альмунія, Джуру, Галлас, Кліши, Санья, Денілсон, Сонг (Бендтнер, 72), Насрі, Діабі, ван Персі, Адебайор.

Голи: Кехілл (61) — ван Персі (90+2).

Віган — Ліверпуль — 1:1 (0:1).

Віган: Поллітт, Мельхіот, Бойс, Шарнер, Фігероа, Де Ріддер (Кумас, 63), Браун, Каттермоул, Тейлор (Камара, 80), Амр Закі (Родальєга, 77), Мідо.

Ліверпуль: Рейна, Арбелоа, Шкртел, Каррагер, Фабіо Ауреліо, Лукас Лейва, Маскерано, Джеррард (Роббі Кін, 84), Бенаюн (Кюйт, 75), Бабел, Фернандо Торрес (Рієра, 72).

Голи: Мідо (82, пен.) — Бенаюн (41).

Манчестер Сіті — Ньюкасл — 2:1 (1:0).

Манчестер Сіті: Харт, Ричардс, Онуоха, Компані, Бридж, Сабалєта (Желсон Фернандес, 82), Де Йонг (Елано, 78), Айрленд, Райт-Філліпс (Кайседо, 90+2), Робиньо, Белламі.

Ньюкасл: Харпер, Едгар, Тейлор, Бассонг, Хосе Енріке, Джермі (Луа Луа, 90+1), Бартон (Ловенкрандс, 64), Колоччині, Дафф, Оуен (Хонас Гутьєррес, 19), Керролл.

Голи: Райт Філліпс (17), Белламі (77) — Керролл (81).

Англія

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Манчестер Юнайтед	22	15	5	2	39-10	50
2. Челсі	23	14	6	3	44-13	48
3. Ліверпуль	23	13	9	1	37-15	48
4. Астон Вілла	*23*	*14*	*5*	*4*	*38-24*	*47*
5. Арсенал	*23*	*12*	*6*	*5*	*38-25*	*42*
6. Евертон	23	10	7	6	31-27	37
7. Віган	23	9	5	9	26-24	32
8. Вест Хем	23	9	5	9	31-31	32
9. Манчестер Сіті	22	8	4	10	41-31	28
10.Халл Сіті	23	7	6	10	29-44	27
11.Сандерленд	23	7	5	11	24-32	26
12.Фулхем	21	6	8	7	19-18	26
13.Болтон	23	7	3	13	24-32	24
14.Тоттенхем	23	6	6	11	24-28	24
15. Портсмут	22	6	6	10	22-35	24
16.Ньюкасл	23	5	8	10	29-39	23
17.Блекберн	22	5	7	10	27-38	22
18.Вест Бромвич	23	6	3	14	20-42	21
19.Мідлсбро	23	5	6	12	18-35	21
20.Сток Сіті	23	5	6	12	20-38	21

Найвлучніші

Анелька (Челсі) — 14
Робиньо (Манчестер Сіті) — 11

У наступному турі зустрічаються

31 січня — субота

Сток Сіті — Манчестер Сіті
Арсенал — Вест Хем
Астон Вілла — Віган
Болтон — Тоттенхем
Фулхем — Портсмут
Халл Сіті — Вест Бромвич
Мідлсбро — Блекберн

1 лютого — неділя

Ньюкасл — Сандерленд
Ліверпуль — Челсі

2 лютого — понеділок

Манчестер Юнайтед — Евертон

СКАНВОРД №194. СЕРБІЯ

Фото 1
Клуб із Андорри
Фото 2
Фото 1
Фото 2
Фото 3
Фото 4
Прізвисько Адріано
... Бланко
Снайпер ЧС-1950
Нападник "Расинга"
Бек "Удінезе"
Де ... Пенья
Ю Сан Чул, Хон Мюн Бо
Фото 3
Англ. клуб
"... Олд Бойз"
Клуб із Кіпра
Фото 4
Фото 5
Міні-футбол. гранд Росії
"Бреда"
Оцінка
Браз. форвард ЦСКА
Гравець "Ланса" кінця 90-х рр.
... Шорунму
Профі
Фото 6
Фото 7
... "Коленгаген"
... Брюкнер (тренер)
... Жиресс
Стадіон у Болтоні
... Жаке
Фото 5
Браз.форвард 80-х
Аксесуар вболівальн.
Нападник зб.Швеції на ЧЄ-2004
Прізвисько "Ньюкасла"
Рос.форвард 90-х
Кім ... Хен
Елемент гри
Диспетчер МЮ
... Тетчер
Учасник корриди
Фільм Рона Ховарда
Форвард "Аталанти"
Фото 6
Фото 7
Фото 8
Фото 9
Фото 10
Фото 8
Фото 9
Бек зб. Хорватії
Фото 11
Фото 10
Фото 11

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Український ФУТБОЛ

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
60994

НА ВАШИХ ТЕЛЕЕКРАНАХ

Понеділок, 2 лютого "Мегаспорт"
20.40. "Відверто про футбол"
21.55. Чемпіонат України. Найкращі матчі. ФК "Львів" — "Таврія"

Четвер, 5 лютого "Мегаспорт"
19.10. Чемпіонат України. Найкращі матчі. ФК "Харків" — "Дніпро"

Субота, 7 лютого "Мегаспорт"
17.10. Футбольний огляд "Goalissimo"

Неділя, 8 лютого "Мегаспорт"
11.00. "Відверто про футбол"

Новини

БЕКХЕМ І НЕ ДУМАВ, ЩО ЙОМУ ТАК СПОДОБАЄТЬСЯ

Півзахисник "Мілана" Девід Бекхем ще раз зізнався, що подумує залишитися в італійському клубі на постійній основі. В інтерв'ю італійській газеті "Corriere della Sera" спайсбой заявив:

"Грати в такому клубі, як "Мілан" — це мрія будь-якого футболіста. Тому я здогадувався, що мені тут сподобається, але не думав, що настільки. Правда, у мене чинний контракт із "Гелексі", а з іншого боку, я б дуже хотів залишитися, адже виступати за "Мілан" — це унікальна можливість, яка трапляється не часто, може, всього один раз у житті.

І тепер я мушу прийняти дуже непросте рішення. Це питання, яке потребує часу й терпіння. Але я відразу хочу підкреслити, що я поважаю керівництво "Гелексі" й не збираюся з ними сваритися. Я звик ставитися до інших людей з повагою, тим більше, якщо ці люди робили тобі тільки добро".

Тим часом, за інформацією Goal.com, американський фотограф Еміклес Да Мата подав позов до суду на футболіста "Лос Анджелес Гелексі" Девіда Бекхема, який перебуває зараз в оренді в італійському "Мілані". За словами папарацці, в грудні 2008 року футболіст відібрав у нього фотокамеру й викинув її в сміттєву корзину, а потім, покликавши на допомогу охоронця, почав бити чесного працівника ЗМІ.

При цьому Да Маті було завдано фізичних і моральних збитків. Про розмір позовних сум поки нічого не повідомляється. У свою чергу, адвокат футболіста назвав всі звинувачення на адресу свого клієнта безпідставними, оскільки папарацці часто самі провокують гравців.

ЕКС-НАСТАВНИК "ШАХТАРЯ" ХОЧЕ ПРАЦЮВАТИ В БУНДЕСЛІЗІ

Днями екс-наставник "Реала" Бернд Шустер заявив, що хотів би продовжити кар'єру в бундеслізі.

"Зараз я у відпустці, але вже в наступному сезоні хотів би знову почати працювати. Можу сказати точно, що не поїду до Англії, навряд чи буду і в Іспанії, оскільки там вже досяг успіхів.

"Мені дуже симпатична бундесліга. Якщо вдасться домовитися з однією з німецьких команд, з радістю її очолю. Окрім того, в переїзді до Німеччини є й особиста зацікавленість — у мене вже немолода мати, тому мені необхідно бути блежче до неї", — заявив Шустер.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ рекламами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру М. О. КРИЛОВ
Видрукувано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025013.
Індекс 60994.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку — друкарня, за доставку газети — пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

4 820012 962204